

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν ταύτῃ ἔτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησι. » 16.

παρὰ τὴν Δυσ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Θέλουσιν ἄνθρωπον.

Ὁ «Λαός» ζητεῖ ἄνθρωπον, δηλ. Κυβερνήτην τοῦ Ἑλληνικοῦ σκόφου, διότι, κατὰ τὰς πεποιθήσεις του, οἱ κυβερνῶντες νῦν αὐτὸ, ἐξωτερικῶς μὲν ἀπώλεσαν πᾶσαν ὑπόληψιν, μετὰ τὴν προσβολὴν τὴν γενομένην τῷ ἀντιπροσώπῳ τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίῳ, ἐσωτερικῶς δὲ ἐμεθύσθησαν ὑπὸ τῆς ἀνομίας καὶ τῆς σπατάλης, διασπαθίσαντες περὶ τὰ τριάκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς γελοίας ἐπιδείξεις στρατιωτικὰς καὶ κωμικοτραγικὰς ἐπαναστάσεις.

Ἦθελομεν συνταχθῆ ἄσμένως τῇ γνώμῃ ταύτῃ τῆς συναδέλφου, ἐὰν ἐλάβανε τὸν κόπον νὰ ὑποδείξῃ ἡμῖν τίς ὁ κατ' αὐτὴν κατάλληλος ἐν ταῖς κρίσεσι ταύταις περιστάσεσι τῆς πατρίδος. Διότι ἐν τῇ ἐπιδοκιμάζει τὰς περὶ Ἑλλάδος ἐξενεχθείσας κρίσεις ἐν ταῖς ἀγορεύσεσι καὶ ἀπολογίαις τῶν Σωλίσβωρϋ καὶ Βηκονσφῆλδ, καὶ ἀποδεικνύει πᾶνυ δρθως, ὅτι ὁ δευτερος τούτων παρωργίσθη ἐν Βερολίῳ κατὰ τοῦ Ἑλληνοσ ἀντιπροσώπου, ὡς μὴ συμμορφωθέντος πρὸς τὰς ἰδιαίτερας περὶ τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος ὁδηγίας αὐτοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποκλίναντος πρὸς τὰς συμβουλὰς τοῦ Γκορτζικῶφ, ἀνάγκη νὰ παραδεχθῆ ὅτι ἡ τοιαύτη συμπεριφορὰ τοῦ κ. Δεληγιάννη ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἀπέρρεν ἐκ τῶν ὁδηγιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Αὕτη δὲ, συμβουλευσασα οὕτω τὸν Ἑλληνα ἀντιπρόσωπον, ἐπεταί ὅτι ἐπιέζετο ὑπὸ τῆς Αὐλικῆς ἰσχυρογνωμοσύνης, ἀτενιζούσης ἀνέκαθεν πρὸς τὰς διαθέσεις τοῦ Ῥωσικοῦ ἀνακτοβουλίου.

Ἐὰν λοιπὸν πρὸς στιγμὴν ἀποδεχθῶμεν ὡς ὀρθὸς τὰς κρίσεις τοῦ «Λαοῦ» περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἔθνους μηδὲ ἐξυπηρετεῖ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, ὡς δυσαρεστοῦσα τὴν δύσιν ἐνεκα τοῦ φιλορρωσισμοῦ αὐτῆς, τίς, κατὰ τὴν συνάδελφον, εἶναι ὁ πολιτικὸς ἐκεῖνος, εἰς ὃν προτείνει νὰ ἐμπιστευθῆ τὸ μετ' ὀλίγον συνεργούμενον νομοθετικὸν σῶμα τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Ἐὰν, κατ' αὐτὴν ὁ τοιοῦτος πρέπει νὰ κληθῆ ἐκ

τῶν πειθηνίων τῆς Αὐλικῆς βραδουργίας ὀργάνων, ὁ τοιοῦτος, καθὸ ἄνθρωπος τῆς καμαρίλλας, θέλει ἦναι μᾶλλον ἀκατάλληλος πρὸς τὴν καλῶς νοουμένην ἐξυπηρετήσιν τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ἐκαστος λοιπὸν ἐξ ἡμῶν, προβαλλόμενος ὡς ἀσπίδα τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐξυπηρετεῖ ἄρα γε αὐτὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους, ἢ τὰς ὑπαγορεύσεις ἰδίου πάτρωνος, φαυλοτάτου καὶ λίαν ἀπολυτόφρονος;

Ναί, ὑπάρχει, τὸ ὁμολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ἀνάγκη νὰ πιστευθῶσιν αἱ τύχαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς ἄνδρα ἐχέφρονα, συνετὸν, καὶ φιλόπατριν. Ἄλλ' ὁ τοιοῦτος ἐν ὧσιν ἀπορρεῖ ἐκ τῶν ἄνω, ἦτοι ἐκ τῆς αὐλικῆς βραδουργίας, θέλει ἀποβῆ τυφλὸν ὄργανον τῶν ὀρέξεων ἐκείνων, ἐξ ὧν τῇ ὑπαρξίν ἐλαβε. Τοιαῦτα δὲ ὄντα πρέπει νὰ παύσωσι μετέχοντα τῆς διοικήσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, διότι φαυλοτάτην ἀπεργάζονται τὴν ὄλην τοῦ Ἔθνους διοικήσιν. Ἐχομεν λοιπὸν ἀνάγκην πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ λαοῦ ἀπορρέοντος, ἦτοι ἐκ τῶν κάτω, διότι οἱ μέχρι τοῦδε διοικήσαντες ἡμᾶς, τυφλὰ ὄργανα γενόμενοι τῶν ἄνω, οὐδόλως ἐσκέφθησαν ἢ διέπραξαν ἀγαθόν τι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, οὔτινος ἡ μεγάλη κακοδαίμονία προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οὐδέποτε ἐσκέφθη, ὅτι πᾶς ὁ μὴ ὢν ἐκ τῶν ὀστών αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν νεύρων καὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, οὗτος, καθὸ ἀλλότριος, ἀλλότρια καὶ ἐναντία τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ λαοῦ θέλει διαπράττειν. Συμφωνεῖ πρὸς ταῦτα ὁ «Λαός» ἢ ἀποτροπιάζεται πρὸς αὐτά;

Θέλουσι χρήματα.

Ἡ ἁγία καὶ ὀρθόδοξος «Παλιγγενεσία», ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου Κυβερνήσεώς μας δουλεύουσα, μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ ἡλικὴ πίεσις ἡ ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων ἐνασκουμένη κατὰ τῆς Υ. Πύλης θὰ πείσωσιν αὐτὴν νὰ παραχωρήσῃ ἡμῖν τὰ μέρη τῶν ὀμόρων Ἐπαρχιῶν, τὰ ἐπιδικασθέντα ἡμῖν ὑπὸ τῆς Βερολινείου συνθήκης. Ἄλλ' ἐὰν ἡ Υ. Πύ-

λη πιεζομένη μη διαρραγή, διολιθίσασα δὲ τῆς πίεσεως δὲν ἐνδῶση εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν Ἑλλήνων, ἀνάγκη τὸ ἔθνος νὰ παρασκευασθῆ πρὸς κατοχὴν τῶν μέχρι Σαλαμβρίας καὶ Θυάμιδος ὀρίων. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐκ προκαταβολῆς ἐπικαλεῖται τὴν σύμπραξιν τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων.

Εἴμεθα λοιπὸν ἀκόμη ἀπαρασκευάστοι ὕστερον ἀπὸ δύο ἐτῶν παρασκευᾶς καὶ μετὰ μίαν δαπάνην 60 ἑκατομμυρίων δραχμῶν; Μὰ τὸν Μάμωνα, τὸν μέγιστον θεὸν ᾧ ἔθυσε καὶ θύει ἡ παρούσα Κυβέρνησις, μωροὶ θὰ ᾔῃαι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους καὶ αὐτόχρομα καταστροφεῖς τῆς ἐαυτῶν Πατρίδος ἐὰν μὲ νέους φόρους καὶ νέα δάνεια ἐπιβαρύνωσι τὸν λαόν, ταῦτα δὲ πιστευθῶσι νὰ διαχειρισθῆ ἡ τῶν πετσωματάδων δημιουργὸς κυβέρνησις. Ὅσα καὶ ἂν ψηφίσωνται δάνεια, ἔτσιωσαν βέβαιοι ὅτι οὔτε θὰ ὀρκέσωσι εἰς παρασκευᾶς, οὔτε θὰ συντελέσωσιν εἰς ἄλλο, παρὰ πρὸς ἐξοικονομίαις προσώπων. Αἱ τίμια καὶ ἀφιλοκερδέεις Κυβερνήσεις τότε μόνον δικαιουῦνται νὰ ἀπαιτήσωσι νέα δάνεια παρὰ τοῦ ἔθνους, ὅταν δώσωσιν εἰς αὐτὸ λόγον ποῦ ἐδαπάνησαν τὰ ὑπάρχοντα χρήματα καὶ ἂν οἱ δαπάναι αὗται ἐγένοντο πρὸς ὄφελος τῶν συνεισενεγκόντων αὐτάς, ἄλλως, τὸ νὰ κυβερνῶσιν ἀνεξελέγκτως καὶ νὰ δαπανῶσιν αὐθαιρέτως, σημαῖον ὅτι παρὰ πολὺ καταφρονοῦσι τῶν λαῶν, ὧν τοὺς ἰδρωτάς καὶ τὸ αἷμα ἐκμυζῶσιν.

Ἐὰν δὲ οἱ μεγάλοι δυνάμεις, καὶ ἐξ αὐτῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς τύχης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὲν ἔλθωσιν ἐπίκουροι τῇ Ἑλλάδι, προλέγομεν ἀπὸ τοῦδε ὅτι οὔτε ποτὲ θὰ παρασκευασθῶμεν, οὔτε ποτὲ θὰ ἐκχιάσωμεν τὴν Τουρκίαν διὰ τῶν ἰσίων δυνάμεων νὰ ἐνδῶση εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος, ἐν ὧσιν μάλιστα διέπει ἡμᾶς τὸ φαῦλον τοῦτο σύστημα τῆς σπατάλης, τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης. Τί λέγει εἰς ταῦτα ἡ ἀρχία «Παλιγγενεσία»;

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία ἐκ Τήνου.

Ἡ ἐφημερίς μας «Τῆνος» ὡς θὰ ἴδῃτε, ἀφιέρωσεν ὀλοκλήρως στήλας πρὸς ἔπαινον τῶν ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς τῶν Ὀυρεσινῶν, (δυτικῆς ἐκπαιδευτηρίου τῶν θηλέων), ἐνῶ περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν λοιπῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς νήσου ἐν παρόδῳ ἐκάστοτε ποιεῖται μνησίαν. Τοῦτο κατὰ δίκαιον λόγον ἐκπλήττει τὴν ἡμετέραν κοινωσίαν, ἐξεγείρει παράπονα, καὶ μεγαληπτικὴν ἀποδεικνύει τὴν μίαν καὶ μόνην ἐφημερίδα τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας. Ἄπορον δὲ ἐφάνη τοῖς πᾶσιν, πῶς ἡ πρωτεύουσα πᾶσιν τῶν μαθητῶν Μαριῶ Ν. Χ. Κυριακοῦ, Ἐρμουπολίτις, καὶ ἡ πρώτη βραβευθεῖσα, δὲν μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῆς «Τήνου», ἴσως, διότι εἶναι συγγενὴς ἀντιπολιτευομένου ἐνταῦθα προσώπου. Ὅτι δὲ κινεῖ τὸν οἶκτον ὄλον εἶναι, ὅτι μόνη ἡ ἐκ Σμύρνης Μαρία Τοπουεζῆ ἠξιώθη σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦ βραβείου τῆς τιμῆς, ὡσεὶ αἱ ἄλλαι νεάνιδες δὲν ἐκοίθησαν ἀξίαι ὁμοίου βραβείου, διότι στεροῦνται τιμῆς. Ὅρα ὑπερβολὴν μωρίας!

Ἡ Ἑλληνικὴ σχολεὶα δὲν ἐκυματίζεν ἀνηρτημένη παραπλεύρως τῇ Γαλλικῇ, διότι ἐκεῖνη μὲν ἦν ἀνηρτημένη, πρὸς ἐμπαιγμὸν ἀναμφιβόλως, ἐπὶ τινος νεκροταφείου, αὕτη δὲ ἐπὶ τῆς Σχολῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα δὲν διδάσκεται ἐν τῇ Σχολῇ, διότι οὐδεὶς ἀνεγνωρισμένος Ἑλληνοδιδάσκαλος διδάσκει ἐν αὐτῇ, ὥστε διαδουλοῦσι τὸ κοινὸν καὶ τοῦ; ἐξῶ ὁμογενεῖς οἱ περὶ τὴν «Τῆνον», γράφοντες ὅτι διδάσκεται ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τοῦτω καὶ ἡ Ἑλληνικὴ.

Τὰ ὀρθοδύξια κοράσια στεροῦνται τῆς διδασκαλίας τῶν ἱερῶν μαθημάτων καὶ τῆς κατηχήσεως, ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις ὄφειλε νὰ προνοήσῃ περὶ τούτου διὰ τὰ ἐπιγεγνημένα κατόπιν σκανδαλά, νικεῖται δὲ ὅτι ἡ ἐνάσκησις τῶν θεολογικῶν τῶν καθηκόντων, ὡς ἀνατολικῶν, εἶναι παραμελημένη.

Ταῦτα ἐφ' ὧσιν γράφει ἡ ἐφημερίς μας «Τῆνος», ἥτις ἂπορον εἶναι πῶς σιωπᾷ διὰ τὰ σκανδαλώδη ἐν τῇ νήσῳ λαθροεμπορία, τὰ ὅποια φιλοξενεῖ ὁ δῆμος Περαίας. Τοιοῦτος μεροληπτικὸς τύπος, εὐχῆς ἔργον ἦτο νὰ μὴ ἐγκαθιδρύετο εἰς τὴν νήσον μας.

Ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ περὶ Ἑλλάδος.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὀφείλει χάριτας καὶ εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ φιλελληνικωτάτην ἀντιπολίτευσιν, ἐκναγκάσασιν τὴν κυβέρνησιν τῆς Βασιλείας, πρὸς τοῖς ἄλλοις, νὰ προέλθῃ εἰς ἀποκαλύψεις, ἐξ ὧν σαφῶς δύναται πᾶσι τις νὰ κινήσῃ περὶ τῆς παρελθούσης καὶ τῆς μελλούσης πολιτικῆς αὐτῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα, καὶ συνάμα νὰ διακρίνῃ ἀσφαλῶς τὰ αἷτια τῆς περιφρονητικῆς συμπεριφορῆς τῆς πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Λόρδος Βηκονσφίλδ ἐν τῷ λόγῳ, ὃν ἐξεφώνησεν ἐν τῷ δοθέντι συμποσίῳ παρὰ τῶν πολιτικῶν του φίλων, ἔνθα ἐπραγματεύθη τὸ ζήτημα ἀπλῶς ἀπλοῦστερον ἢ ἐν τῇ δημοσίᾳ συζητήσεσιν ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος, ἐξεφράσθη καθαρῶς καὶ ἀνεπιφλάκτως, ἐκ τίνων λόγων ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὴν συμβουλήν ἢ ἀπεχρηθῆ ἀπὸ πάσης ἀναμειξέως εἰς τὸν βῆσσοτουρκικὸν πόλεμον, τί ἐκέρδησεν ἀκολουθήσασα τὰ συμβουλῆς τῆς Ἀγγλίας ἢ Ἑλλάδος ἀπολαμβανούσα διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου πῆδαφικὴν αὐξήσιν μεζονα τῆς ἀπονεμηθείσης εἰς πᾶν ἄλλο τῶν κρατῶν, ἅτινα προσήνεγον αἷμα καὶ χρυσὸν εἰς τὸν ἐπλήξαντα φοβερὸν ἀγῶνα, ὅποιαν πολιτικὴν ὀφείλει ἡ Ἑλλάς νὰ προτιμήσῃ, ἵνα ἀνευρεθῆ τὸ πρόχωμα κατὰ τοῦ Σλαβικοῦ μονοπωλείου, καὶ ἂν ἐξακολουθήσῃ συμμορφουμένη τῇ συμβουλῇ ταύτῃ μετὰ διακρίσεως καὶ μετριοπαθείας, δὲν θ' ἴει χάσει τὴν εὐκαιρίαν, ἣν ἠσφάλισεν αὐτῇ, ἵνα ὄρῃσῃ τοὺς ἐφικτοὺς καρπούς, καθόσον ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Μακχόσιος Σαλισβουρῆ, προσθέτει ὁ Βηκονσφίλδ παρακατιῶν, «καὶ τοι οὐδόλως ἐνθαρρυνόμενος ὑπὸ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν Ἑλλήνων (καὶ ἐνταῦθα ἐννοεῖ τὴν σκακὴν διαίκασιν) ἐξακολουθεῖ ἐν τούτοις νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ αὐτῶν προσπαθῶν νὰ λύσῃ πρακτικῶς τὸ ζήτημα τῶν συνόρων».

Ὁ δὲ Μακχόσιος Σαλισβουρῆ ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 14/26 Ἰουλίου τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων ἐξηγήθη ἐπίσης σαφῶς, ὅτι αἱ ὀρθοδικαὶ γραμμῆς ἦν ὁ π. κ. πλτρεξούσιος τῆς Γαλλίας ἐπρότεινεν ἐν τῷ Συνοδρίῳ πείγειν ἤδη ὑποδειχθῆ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας πρὸ ἐνός μηνός, διότι αὐδὲν μέλος τοῦ συνεδρίου εὐρέθη διατεθειμένον νὰ πείπῃ, εἰμὴ ἔτοιμος νὰ βιάσῃ τὴν Πύλιν εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν παραχρῆσιν» παρακατιῶν δὲ προσέθηκεν, ὅτι

οί ἀληθεῖς φίλοι τῆς Ἑλλάδος εἶναι οἱ συμβουλευόντες, νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πόρων καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς πιαρχίας αὐτῆς ὡς ῥάπισμα, δεδικτικὸν σπινθηρῶν, πρὸς τοὺς πολιτικούς μας.

Συνδυάζων δὲ πᾶς τις τὰς ἀποκαλύψεις καὶ συμβουλὰς ταύτας, πρὸς τὰ προηγουμένως γνωστά, τοῦτέστι, α.) τὴν μορφήν τοῦ πρωθυπουργοῦ Βήκουρηλδ ἢν ἀπέτεινεν ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόρδων κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κυβερνησεώς μας, ἐπὶ τῷ ὑπανιγμῷ τῆς ἀντιθέτου πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα πολιτικῆς, ἢν οὗτοι ἠκολούθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ καὶ β.) τὴν περιφρονησιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς βασιλείας πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς κυβερνησεώς μας ὑπουργὸν κ. Δηλιγιάννην, μὴ γενόμενον δεκτὸν, ὡς μὴ ἀκούσαντα τὴν γνώμην τῶν ἄγγλων ἀντιπροσώπων ἰνα ζητήσῃ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ὁρίων καὶ τὸ δικαίωμα τῆς προτασίας τῶν ὑπολειφθησομένων τῆ ὀθωμανικῆ ἐπικρατείας ἑλλήνων, ἀπέναντι τοῦ Σλαβισμού, ἀλλὰ λόγῳ ἐξοικονομήσεως πόρων τοῦ κράτους, ὡς μὴ ἐπακούοντων τῶν νῦν εἰς τὴν σπάταλον καὶ φατριαστικὴν διοίκησιν, αἰτήσαντα τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑπείρου, Θεσσαλίας καὶ Κρήτης, μῆτι ἐξ ἄλλου πειραχθῆ ἢ φιλελληνίς Ῥωσσία, ἢ τὴν πολιτικὴν ἠκολούθησεν ἢ κυβερνήσῃ μας, ὅτε εἰς αὐτὴν ὀφείλουσα τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν διατήρησίν της, θέλει κατανοήσῃ ἀνευδοκίμως α.) ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως δὲν ὑπῆρξεν, ὅτε εἶναι δυσμενῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἢ δὲ κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τοῦ Συνεδρίου φανεῖσα ψυχρότης καὶ ἢ κατὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος κ. Δηλιγιάννη περιφρονησὶς της, εἶναι καθαρὰ ἀποδοκιμασία τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Κουμουνοῦρου καὶ β.) ὅτι ἐκ τῆς πτώσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς της διὰ κυβερνήσεως, ἀκολουθοῦσας τὴν πολιτικὴν τῆς ὕψεως, ἐξαρτᾶται ἡ πραγματοποιήσῃς τῶν περὶ ἐπέκτασεως τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου ἀποφασισθέντων ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.

Ἄλλ' εἶναι ἄπορον ἡμῖν, πῶς ὁ κ. Κουμουνοῦρος, καὶ μετὰ τὴν ὕβριν ἣτις ἐγένετο εἰς τὴν κυβερνήσιν του ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς, δὲν ἐσπευσε νὰ καταθέσῃ τὴν ἐξουσίαν, τοῦλάχιστον ἐν τῇ συναίσθησιν ὅτι κρατῶν περαιτέρω αὐτὴν γίνεται αἰτίος βλάβης τῇ πατρίδι του; πῶς δὲ παραμένει ἐπὶ ἐν αὐτῇ, ἐνῶ καὶ χάριν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων τῷ ἐπιβάλλεται ν' ἀπομακρυνθῆ ἢ καὶ τῷ ὑπεδείχῃ;

Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐντοσούτῳ ἐκθαβασθῆ ἤδη, καὶ ἡ πορεία, ἢν ἐπιτάσσουσι τὰ ἔθνικὰ συμφέροντα διαγράφεται ἐξ αὐτῶν σαφῶς. Αἱ ἀνάγκαι τῆς πατρίδος ἐπιβάλλουσιν ἵνα ἡ Ἑλλὰς ἀσπασθῆ καὶ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς δύσεως, ἀποσκορακίζουσα τὴν ἐκάστοτε διὰ τοῦ παραθύρου παρεσθούσαν Σλαβικὴν, πρὸς τοῦτο δὲ ἀνάγκη ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ χίστα ἢ κυβερνήσῃ Κουμουνοῦρου, ὅστις ὁσον ἐξωτερικῶς ἐβλάψῃ τὴν πατρίδα τόσο ἐσωτερικῶς διὰ τῆς φατριαστικῆς διοικήσεώς του ἐγένετο προξένος γενικῆς παραλοσίας καὶ δικαίας κατακρίσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς ἐθνώπης ἐπὶ κακῇ διοικήσει, κληθῶσι δὲ εἰς τὴν κυβερνήσιν οἱ ὑποσχόμενοι ν' ἀκολουθήσῃσι τὴν ὑπαγορευομένην ἐκ τῶν ἔθνικῶν συμφερόντων ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἐσωτερικῶς δὲ νὰ ἐγκαίνισωσι νέαν τάξιν πραγμάτων δι' ἀφτριαστικῆς καὶ προοδευτικῆς διοικήσεως, ἐπιδιώκουσας αὐτὴν ἀνάπτυξιν τῶν πόρων καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἰσχύος τοῦ βασιλείου. Ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος, ὅτι καὶ ἡ προσεχὴς συνεργουμένη βουλὴ θέλει ἐπιφέρει τὴν μεταβολὴν ταύτην, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ πρὸ ταύτης, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τούναντίου ἐπιχειμένων κινδύνων τοῦ τε παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος.

(Ἐκ τοῦ «Διόφου»)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Παρακλοῦμεν τὸν κ. Ἀστυνόμον Ῥουμπόλεως, ὅπως εὐχεστούμενος ἀποστείλῃ ἡμῖν ἀντιγραφὸν τοῦ καταλόγου τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ 70 ἀστυνομικῶν κλητῶν, μετὰ διακρίσεως εἰ δυνατόν τοῦ σταθμοῦ, εἰ ἂν ὑπηρετῆ ἑκατοντὸν πρόσωπον. Διότι ἐάν ἀληθῶς ἔγῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐβδομηκόντα κλητῆρα, καὶ οὐχὶ 47, πρὸς φρουρῆσιν τῆς πόλεως, τότε αὐτὸς καθ' ἑαυτὸ εἶναι ἀνίκανος νὰ διοικήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν Ῥουμπόλεως, ἣτις μόνον διὰ 60 ἀνδρῶν δύναται νὰ φρουρηθῆ ὅπως πρέπει. Πιστεύομεν ὅτι προκειμένου περὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ κ. Ἀστυνόμου καὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἡ ὑπηρεσίᾳ δὲν παραβιάζει οὐδὲν μέτρος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κειμένων, διότι πρόκειται εὐρεῖα συζητήσῃς, περὶ ἣς ἐδιαφερεται ἑκαστος πολίτης, ἐκ τῶν ἐράνων τοῦ ὁποίου καὶ οἱ ἔθμοι καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομίαι συντηροῦνται.

— Εὐρροσύνως χαίρομεν τὴν νῦν ἐπὶ τῆς δημοσιογραφικῆς σκηνῆς ἐμφάνισιν τῆς συναδελφου ἀ' ἔθμου, β. ἢ ἐφημερίδας αὐτῆς, ὡς γνωστόν, ἀνήκει εἰς τὴν συμπολίτευσιν τῆς πόλεώς μας, ἢ δὲ ἔλλειψις αὐτῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον καθίστα ἀπὸ τῆς πᾶσαν ἐπὶ τῶν ἐπιτοπιῶν πραγμάτων συζήτησιν. Ἐλπίζομεν ὅτι θέλομεν εὖρη τὴν συναδελφον συνεπῆ πρὸς πᾶσαν λογικὴν καὶ δημοφελῆ συζήτησιν, καθόσον ἐκ μόνης τῆς περισκευμένης καὶ εἰλικρινοῦς συζήτησεως οὐ μόνον ἡ ἀλήθεια μέλλει νὰ προσέλθῃ ἀπροκάλυπτος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὄρθον καὶ τὸ δίκαιον, οἷς συμπρομαρτεῖ τὸ συμφέρον τῆς πόλεώς μας, θέλουσιν εὖρη τὴν δεῦσαν ὑποστήριξιν.

— Ἐξ ὑπαρχῆς δὲν ἠθελήσαμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Μπουκλάκου ὡς ἀστυνόμου τῆς Ῥουμπόλεως, ἐπῆγαγεν ἐξ ἐπιμόνου ἀπαιτήσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καὶ ὡς ἀντάλλαγμα χάριτος μεταθέσεως ἐπισήμου ὑπαλλήλου ἐκ τῆς πόλεώς μας, αἰτηθείσης παρὰ τοῦ κ. δημάρχου. Δὲν ἠθελάμεν δὲ νὰ πιστεύωμεν τοῦτο, διότι νοούμεν ὅτι ἡ θέσις ἐνός πρωθυπουργοῦ δὲν πρέπει νὰ κατέρχεται εἰς τόσῳ μικρολόγους συνθήκας μετὰ δημάρχων καὶ πρὸς ἐξυπρέτησιν προσωπικῶν συμφερόντων. Τοῦτο ἐπιβεβαιώσεν ἡ ἢ ἡ δημαρχικὴ ἐφημερίδα τὸ ἀ' ἔθμου, β, ἐθεθέμενον ὅτι ἀπλῶς μόνον ὑπεδείχθη παρὰ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου τὸ πρόσωπον τοῦτο τῷ κ. Βαριαδάκῃ. Ἐλπίζομεν ἢ διαβεβαιώσῃς αὐτὴ νὰ κυρωθῆ προτεχῶς, ἐάν δὲν λάσῃ χώραν ἢ αἰτηθείσα, ὡς λέγουσι, μεταθεσις τοῦ νοουμένου δημοσίου ὑπαλλήλου, διότι ἄλλως θὰ ἐπιτραπῆ ἡμῖν νὰ διατάξωμεν τὸ λοιπὸν περὶ τῆς εἰλικρινείας τοῦ ἀ' ἔθμου, β.

— Ἄν ὁ κ. Μπουκλάκος ἦναι ὀπαδὸς τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, ἢ τοῦ κ. Δελιγεωργῆ, ἢ τοῦ κ. Ζηκίη, οὐδὲν ἔστι διαφρεῖ ἡμῖν τοῦτο, διότι πολὺ ὀλίγην ἀνάγκην ἔχουσι τῆς ὑλικῆς βίας οἱ βουλευταὶ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, ἐν ὅσῳ ἔχουσι ψήφους καὶ ἀπολαύουσι τῆς εὐνοίας τῶν ἐκλογῶν τῶν ἰνδικαφερόμεθα μόνον διὰ τὴν κακὴν ἀρχὴν, τοῦ διορισμοῦ δηλονότι ἑτεροδημοσίων ὡς ἀστυνόμων Ῥουμπόλεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο προσβάλλει τὴν φιλοτιμίαν ἡμῶν, καὶ ὑπῆρξεν ἀνεκὰθεν ἰσχυρὸν διὰ τὸν τόπον σκάνδαλον. Δὲν ἀρέσκει εἰς τὸν κ. Βαριαδάκην ὁ κ. Λέστιος, δικαίωμα του εἶναι νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ. Τὸ νὰ ἰσχυρίζεται δὲ ὅτι δὲν εὐρίσκει συμπολίτην ἢ ἡμῶν ἰκανὸν διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἀστυνομίας, εἰ ἐκ τῶν δύο συμβαίνει: Ἡ ἢ πόλις ἡμῶν ἐξοχρωσθῆ ἐπὶ τοσούτον, ὥστε οὐδεὶς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας δύναται νὰ τὴν φρουρήσῃ, ἢ ὁ Δημάρχος μας δὲν ἔχει τὴν δεῦσαν ἰκανότητα ὅπως ἐξεύρη μετὰ τῶν πεντακισχιλίων πολιτῶν ἕνα, δύνασεν νὰ διοικήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ τόπου. Προκαλοῦμενοι δὲ νὰ ὑποδείξωμεν ἡμεῖς τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀποφεύγομεν νὰ πράξωμεν ταῦτο, διότι μῆτε καθῆκον ἡμῶν εἶναι, μῆτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν εἰς δεινὴν δοκιμασίαν τὸ δίκαιον ἢ δίκαιον.

να πρόσωπον. Δοκιμασίαν δὲ λέγοντες νοοῦμεν, τὸ *μάλιστα*, *μάλιστα*, *καλὸς εἶναι*, ὅπερ πρὸς ὅλους καὶ ὑπὲρ ὅλων ἐκφραζέται ὁ κ. Δήμαρχος, ὑπὲρ οὐδενὸς ὅμως αποφασίζει νὰ κινήσῃ πρότασιν. Ἐπεθυροῦμεν νὰ ἤρχετο ὁ κ. Μπουκλάκος, καὶ ἐάν οἱ Δημορχοὶ ἤθελον ἐπιβάλλῃ αὐτῷ ἕκαστος τοὺς εὐνοούμενους του, καὶ τοὺς τραμπουκικῆ τῆ μεθόδῳ ἀνευ ὑπηρεσίας μισθοδοτούμενους, ἐν ἐκ τῶν δύο ἐμελλε νὰ συμβῆ ἐντὸς ὀλίγου: Ἡ ἡ κατάσταση μας ἐμελλε νὰ ἦ αἰ ἡ αὐτή, διότι τὰ ὄργανα αποτελοῦσι τὴν δύναμιν τῆς ἀστυνομίας, οὐχὶ τὸ ἔθρονον τοῦ Ἀστυνόμου, ἤθελον δὲ λυμαινῶνται τὴν πόλιν οἱ κλοῦργοι, οἱ νυκτοκλεπταὶ καὶ οἱ ἱεροσυλαί, ἧ ὁ κ. Μπουκλάκος, ἔχων συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρεπείας του, ἤθελον ἀρέσας ἔλθῃ εἰς ῥῆξιν μὲ τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τοὺς δημορχικούς, ὡς ἐπεφαινόταντα σκανδαλωδῶς εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διοίκησιν καὶ ἤθελε παραιτηθῆ. Θέλετε, κ. Δήμαρχε, καλὴν ἀστυνομίαν, ἀφήσατε τὸν ἀστυνόμον ἀνεξάρτητον καὶ ἀνεπηρέαστον εἰς τὰ ἀστυνομικά του καθήκοντα καὶ ὅτε αὐτῷ πᾶσαν ἠθικὴν ὑποστήριξιν, καὶ τότε καὶ ὁ Δέσποτις καὶ ὁ Κώστας καὶ ὁ Γιάννης, ἀρκεῖ νὰ θελῇ νὰ ὑπηρετήσῃ τιμῶς καὶ εὐλικρινῶς τὸν τόπον, θὰ ἦναι κάλλιστος Ἀστυνόμος. Πιστεύομεν ὅτι γράφομεν ἐν πάσῃ ἀμεροληψίᾳ καὶ χωρὶς νὰ σατριάζωμεν ὑπὲρ προσώπων. Ἰὰν ὅμως καὶ οὕτω γράφοντες δὲν ἐπικροῦμεν εἰς τὰς πεισματώδεις ἐνεργείας τοῦ κ. Δημάρχου, τότε θὰ ψάλλωμεν τὸ «*τρεῖς πάνε κ' ἕνας ἔρχεται ἀ. ἡλιολία*» ὡς μόνον κατὰλληλον ἐν τῷ παροντι τοῦτάχιστον διὰ τὴν νεκροπόλιν μας ταύτην.

— Ἡ διδάσκαλος Ἀγγελικὴ Τσιγκινάση ἀφοῦ κατ' ἀρέσκειαν διανέμει τὸ ὕδωρ τῆς δεξομένης τοῦ δημοτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἐν ᾧ διδάσκει, ὅπου θελεῖ, ὑπεχρέωσε τὰς μαθητριάς νὰ φέωσιν ἐκάστη λεπτὰ 45 διὰ τὸ ὕδωρ τὸ ὅποιον πίνουσιν. Ἐρωτῶμεν τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν τὰ εἰσπραχθέντα οὕτω γράμματα εἰσῆλθον εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον; Ἐρωτῶμεν τὴν Ἐπιθεωρητικὴν τῶν Σχολείων Ἐπιτροπὴν τὸν φόνον τοῦτον διὰ μὲν τίνος νόμου ἐπέβαλεν ἡ χρηματολόγος διδάσκαλος εἰς τὰ πτωχὰ κοράσια τῆς πόλεως; Τί λέγει πρὸς ἅλα ταῦτα ὁ κ. Νομάρχης, τί δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας; Πταίουσιν ἀρὰ γε οἱ ταῦτα δημοσιεύοντες, ἧ αἱ ἀθεῶς τοιαῦτα διαπραττίζουσι;

— Ἡ ἐν Ἠπειρῷ κατάστασις ἀποθαίνει ὀσημέρι ἀθλιωτάτη καθ' ἐκάστην θηριώδεις διαδραματίζονται σκηναί, ὡς ἐξουσίας μὴ θελούσης ἢ μὴ δυναμένης νὰ περιορίσῃ ταύτας. Πληροφορούμεθα ἐκ Πάργας ὅτι λεηλασίαι, σφαγαὶ καὶ ἐμπρησμοὶ ἐγένοντο εἰς Μασσαρίτην καὶ Παραμυθίαν ἐκ Προβελίης ἀφίκοντο ἐκεῖσε 260 ἵππεῖς Κιρκάσιοι. Ταῦτα κατὰ τὸν «*Τηλεγράφων*».

— Ἐπιστέλλομαι τῇ εἰφωνῇ τοῦ Λαοῦ, ἐκ Δομοκοῦ καὶ ἐπὶ χρονολογίαν 19 Ἰουλίου: «*Παρ' ἡμῖν τε καὶ καθ' ἅπασαν τὴν λοιπὴν Θεσσαλίαν ἐπικρατεῖ γενικὴ ἀναρχία καὶ παραλυσία*» ποῦ μὲν ἀκούονται κλέπται διαρπαζόντες ποίμνια καὶ φρονεῦντες τοὺς ἀνίσταμένους ποιμένας, ποῦ δὲ λησταὶ ἀπογυμνῶντες καὶ κλοποκιοῦντες τοὺς ὁδοιπόρους, καὶ ἀλλαγῶν χωρία διὰ πυρπολούμενα, ὡς τὴν προχθὲς Δευτέρην, ὅτε τὸ παρά τὴν ἑλληνικὴν Γιανιτσῶν παραμεθόριον χωρίον Καλύβια εἰς αἰβάλλην καὶ τέφραν ὑπὸ τοῦ ληστάρχου Νταλιάνη μετεβλήθη ἐν γένει ἡ κατάστασις μας εἰς τὸ κατακαρῆρον τῆς ἀθλιότητος καὶ ταλαιπωρίας περιήλθε, γενέσθω δ' ἡμῖν ἴλεως ὁ Θεὸς ἐπὶ τοῖς ἀνεκδιηγήτοις κακοῖς ἐν οἷς ὑπὸ τῶν δυναστευόντων ταλανίζομεθα αἱ ὀχυρώσεις ἐν τούτοις, ἐξκκοιλοῦσιν, αἱ πρὸς ἀντίστασιν παρασκευαὶ ὀσημέραι ἐπιτείνονται, τσφραῖ ἀνασκάπτονται καὶ τροφαὶ ἐναποτίθενται εἰς τε τὸ Δομοκὸν καὶ ἄλλα ἐπικαίρα σημεῖα. Σαῖς δ' αὐτοῦ τί κάμνετε;...»

— Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γράφουσιν, ὅτι ἐν τῷ τε-

λευταίῳ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τῆς πέμπτης ἡ μειονοφυρὶκὴ ἐπιμένει εἰς τὴν ἀντίστασιν καὶ διαμαρτύρησιν κατὰ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα παραχωρήσεως τῶν ὀρίων ἐπαρχιῶν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠπειροῦ, ὑποτιθεταὶ δ' ὅτι θελεῖ καὶ αὕτη ἐνδώσει εἰς τὴν πλειονότητα ὡς καὶ ἐν τῷ ζητήματι τῆς κατοχῆς τῆς Βοσνίας καὶ Ἑξζεγοβίνης. Ἡ νόσος τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως διατελεῖ εἰς βελτίωσιν ἐπαισθητῶς, ἐνθ' ἐκινδύνευε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἐκ 10—15 χιλ. λιρῶν βεδαιούσιν, ὅτι διεθχκεν ὑπὲρ φιλανθρωπιῶν σκοπῶν. (Ποσειδών).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφ' ἑθέρτα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 26/7 Αὐγ.— Αἱ δυσχέρειαι τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος ἐξωμαλύνθησιν τῆς Πύλης ὑποχωρήσεως ἐπὶ ταῖς προτροπαῖς ἀπασῶν τῶν πρεσβειῶν ὅπως κανονίσῃ τὸ ζήτημα τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου. — Χθὲς ἔσχον συνέντευξιν οἱ αὐτοκράτορες τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας. — Ἡ Ἀγγλία ἐζήτησε παρὰ τῆς Ῥωσσίας ἐξηγήσεις τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κάουρμαν πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Ὄξου. — Οἱ τούρκοι ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως τὴν ἐκκένωσιν τῆς Βάρνης.

ΑΥΓΟΘΝ, 27/8.— Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος οἱ Ῥώσοι ἀρχίσουσι τὴν γενικὴν ἐκκένωσιν. Τὰ περιόρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως κενώσουσι τὴν 21 Αὐγούστου. Οἱ μουσουλμάνοι τῆς Σούδας μεταναστεύουσιν. Αἱ μάχαι τῶν Αὐστριακῶν καὶ Βοσνίων ἐξακολουθοῦσιν.

ΑΥΓΟΘΝ, 27/8.— Ἡ Πύλη οὐδὲν ἀπάντησεν ὁριστικὸν περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος τῇ Ἑλλάδι καὶ ταῖς Δυνάμεσιν, εἰπούσα ὅτι θελεῖ σκεφθῆ πρὶν ἀπαντήσῃ. — 3,000 Μυρσιβούνιοι ἐνώθησαν μὲ τοὺς Βοσνίους.

Ἀριθ. 497.

Τὸ Ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. Συγκείμενον κλπ.

Διὰ ταῦτα:

Δεχόμενον τὴν ἀπὸ 19 Ἰουλίου ε.ε. αἰτησίαν τοῦ Α. Βάττη. Κηρύσσει εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν Α. Ἰσμουλὴν, κἀτικὸν Ἐρμουπόλεως.

Ὅριζει χρόνον ἐνάριξος τῆς πτωχεύσεως ταύτης τὴν σήμερον. Διορίζει πράκτορα μὲν τὸν αἰτούντα Α. Βάττην, εἰσχηγτὴν δὲ τὸν ἐμποροδίκην Λύσ. Κωνσταντινοῦ.

Διατάσσει τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος Διατάσσει τὴν κατ' οἶκον φύλαξιν τοῦ πτωχεύσαντος διὰ τίνος χωροφύλακος.

Ἐπιβάλλει τὰ ἐξόδα καὶ τέλη εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῇ 19 Ἰουλίου 1878.

Ὁ Πρωεδρεβάν

Κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Ἀγγ. Δραγάτοης.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα

Σύρος 28 Ἰουλίου 1878.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

(Τ. Σ.)

Γ. Κατῆηλιέρης.

Ἀρμόδιος δικαστ. κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰς δεούσας τοιχοκολλήσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 677 Πολιτικ. Δικονομ., ἐπιμελήθη δὲ καὶ τὴν διὰ τῆς «*Μανόπης*» δημοσιεύσιν τῆς παρούσης.

Σύρος 28 Ἰουλίου 1878.

Ὁ πλῆρ. Δικηγόρος τοῦ πράκτορος

ΚΩΝΣΤ. ΕΣΣΑΙΝ.